

Paul Keres

narozen: 7. ledna 1916, Estonská SSSR

zemřel: 5. června 1975, Helsinky, Finsko

„ To co bylo kdysi šachovou hrou, je nyní z větší části namáhavou šachovou prací.“

Získal si svým chováním a hrou přezdívku *KORUNNÍ PRINC ŠACHU*.

Narodil se v Estonsku. Ve čtyřech letech začal okukovat počínání svého otce u šachovnice a zdatně ho napodoboval v každodenních šachových soubojích s bratrem. Jako čtrnáctiletý se stal přeborníkem země a začala éra velkých úspěchů.

Estonský velmistr, pravděpodobně nejlepší hráč z těch, kteří se nikdy nestali mistry světa. Keres se šestkrát zúčastnil turnajů či zápasů kandidátů a ve čtyřech případech skončil na druhém místě. Vyhrál jeden z nejslavnějších turnajů historie AVRO 1938 kde za ním zůstali takové esa jako Botvinnik, Alechin, Euwe, Reshevsky, Capablanca a Flohr.

V rodném Estonsku je považován za národního hrdinu a dokonce byl lidovým hlasováním zvolen nejlepším estonským sportovcem 20. století. A je také jediným šachistou světa, jehož portrét se dostal na bankovku. Jednalo se o estonskou bankovku v hodnotě 5 estonských korun a byla vydána v 90. letech minulého století. Ale nejen to, Evropská centrální banka vydala nové dvoueurové mince, a na nich je právě Keresův portrét. Obrovská pocta Paulu Keresovi, že právě on se jako první šachista dostal na minci Eura.

Paul Keres je v Estonsku nejen pojmem jako v Česku třeba Emil Zátopek, ale díky svému gentlemankému vystupování je i symbolem fair play. Několik estonských měst má po něm pojmenované ulice, památníky na něj jsou v Pärnu a Tallinnu, v roce 2016 byl otevřen památník v jeho rodišti Narvě. Bylo napsáno mnoho knih o jeho životě a partiích, vznikly i filmy o Keresovi. Na mnoha místech světa se konají pamětní turnaje na jeho počest.

Šachová historka

Přijel na turnaj do Prahy, který organizoval šachový nadšenec a novinář František Frič. Protože byl Frič člověk vzdělaný a znalý etikety rozhodl se přivítat všechny zahraniční účastníky v jejich rodné řeči. Ne že by všechny řeči ovládal, ale věděl, jak si je opatřit. Estonský překlad mu zajistil lotyšský mistr Petrov, který v té době také navštívil Prahu. To se pak Keres podivil, když nadšený redaktor Frič pronášel vážně oslavná souvětí, aniž by věděl, co znamenají:

„ To ti povídám Keresi, ať se tu u nás chováš slušně a ať nás tady moc neobehraješ. To víš, host je host, ale s takovým panáčkem, který by chtěl zmatit naše domorodé mistry, s takovým bychom setsakra zatočili, to si piš...“ A tak to šlo dál ještě pět minut. Keres však stál, nehnul brvou. Prostě gentleman, který rád na toto uvítání vzpomínal.
